

Илјада и седумстотини шестедесет и второто лето
В Охрида от Цариграда дошел Салаор.
Се претставил пред Арсение, наша Патрика честна
И му рек'л слово горко, слово жалостно:
"Царска волја е да тргнеш денеска за в Цариграда,
На тебе од врли Грци голем поплак е".

Собрал Патрик свое стадо в црква сватиј Климент
Благослов му дал последен, р'це заплетил.
Д'лго време липал старец во м'лчанје всенародно
И по бела брада ронел с'лзи горешти.

Слушајте ме, мили чеда, јас ќе ида в Цариграда:
На мене од врли Грци голем поплак е
Грцкој Патрик ќе ни строши славна Охридска стол

И мене до смрт ќе држи в заточение.
Ќе прати владици Грци, лицем свети, срдцем в'лци

Ќе ве дават, ќе ве стрижат, ќе м'лзат до крв.
Меѓу народа ќе сјат несогласие и раздори,
Да мрзи син со татка и со брата брат.
И ќе викнете до бога и крило не ќе најдете,
Смирени ќе наведете глави доземи.
Ќе ми бидете сираци; така било написано.
Елате ми да ви гушна за последен п'т.

Чрна т'га поразила старо, младо м'жи, жени,^{2/2}
Вси со рече заплетени с'лзи проливат.